

$\text{♩} = 133$

U-NAO-CE - LLE-TA DE PA - PER, QUE JUGA AMB MI IAMB TU TAM -

BÉ I QUE GUAR - DEM PER ELL SI VOL VE - NIR TAM - BÉ! VI-NEALS ES -

PLAIS DE LA GA - RROT-XA! VI-NEA PEU, EN MO - TO, EN COT - XEON BI - CI -

CLE-TA SI THO VOLS PAS - SAR MOLT BÉ! El viu-reen co - lla

ens ha fet cré - ixe*r* i né - ixe*r* lai - lu - sió.

El joc, la ria-lla, la gresca, els crits, ens man - te - nen sem - preu - nits.

UNA OCELLETA DE PAPER,
QUE JUGA AMB MI I AMB TU TAMBÉ,
I QUE GUARDEM PER ELL SI VOL VENIR
TAMBÉ!
VINE ALS ESPLAIS DE LA GARROTXA!
VINE A PEU, EN MOTO, EN COTXE
O EN BICICLETA SI T'HO VOLS PASSAR
MOLT BÉ!

El viure en colla
ens ha fet créixer
i néixer la il·lusió.
El joc, la riolla,
la gresca, els crits,
ens mantenen sempre units.

El nostre anhel
és diversió
i animació en l'esplai
i, ben mirat,
potser algun dia,
ens caldrà fer-ho a l'espai.

Quan l'ocelleta
arrenca a volar,
per les cases es sol ficar,
traient del llit
i fent jugar
Au, vinga! Que és hora de cantar!